

Čas a jeho náplň

Redakčná rada ma úplne zaskočila, keď mi povedali, že je už čas písať ku koncu roka. Čas preletel a ja si uvedomujem, že žijem medzi vami už rok a pol. Prelomové dni rokov a veľké sviatky sú pre mňa časom pohľadu späť. Hoci by sa ešte dalo tomu mesiac vyhnúť, predsa sa mi už nepodarilo v myšlienkach sa tomu ubrániť. A začal som sa zamýšľať, čo sa nám za tento čas podarilo urobiť a zanechať. S prekvapením som zistil, že toho nie je veľa. Pracovali sme na drobnostiach a prípravných veciach. V Suchej sa urobili prípravy na to, aby sa mohla robiť oprava kostola. Vyčistili sme krov, odviekli sme vodu, aby nestekala pod stavbu – teda okapové múriky a zvody vody, podarilo sa uskutočniť zdĺhavú „maličkosť“ – umiestniť do kostola viac ako 140 statických bodov, urobili výsadbu okolo kostola...Myslím, že môžeme spomenúť aj rekonštrukciu sochy Panny Márie. Je to zásluha obce, ale treba spomenúť aj vašu nemalú finančnú zásluhu.

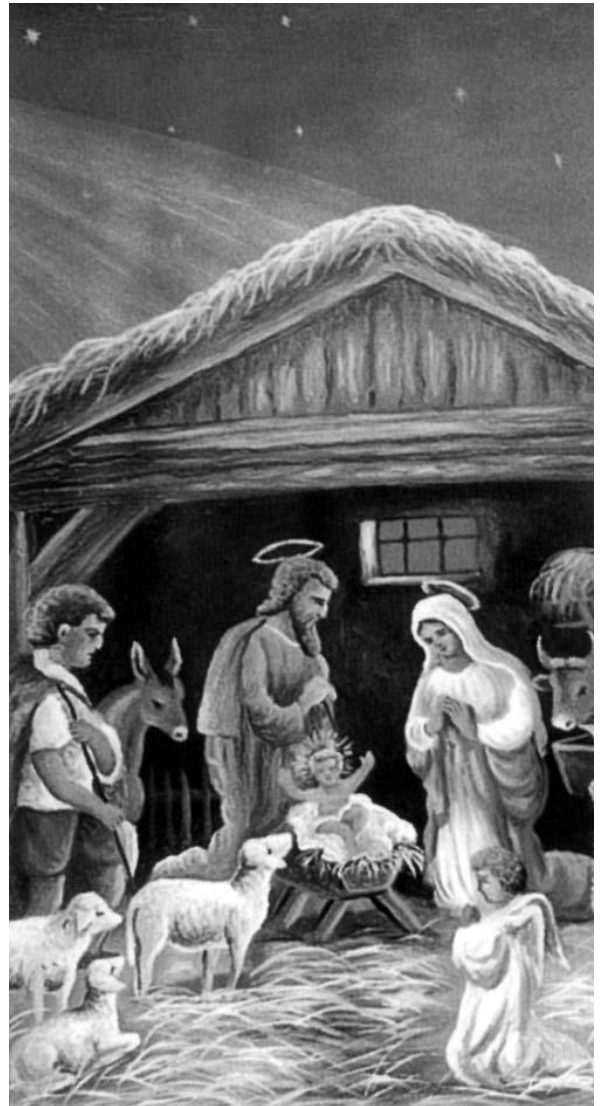
Oveľa viac sa podarilo urobiť na fare. Už ku koncu minulého roka boli odvlhčené štyri miestnosti, „zazimovaná strecha“ – teda opravená tak, aby ešte chvíľu mohla slúžiť, natretá väčšina okien a vymaľované obytné priestory. A veľké množstvo „detailov“, ktoré sa museli urgentne riešiť. Ak by sme sa pustili do podrobného zráťania odrobených hodín, boli by to už celkom riadne stovky.

V Košolnej prebehla papierová príprava. To znamená mnoho kolkov a návštev Okresného úradu. To, čo bolo doposiaľ na nás, je hotové. Teraz čakáme na konečné projekty nového kostola – od architektov. Zatiaľ sa pripravujeme len finančne a po prijatí projektov chceme celú vec veľmi poctivo prejsť, aby sme videli na čo máme a na čo nie.

Vo Zvončine asi najviac vidieť zmeny, ktoré potešia – kostolík žiari aj zvnútra aj zvonka, vyhrieva ho nové kúrenie. Nie je to moja zásluha, je to vecou ľudí, ktorí tu spolupracujú.

Ďaleko viacej je vecí, ktoré čakajú. Keby sa veci dali robiť úplne ideálne, tak by toho bolo skutočne na dlhý zoznam. V Suchej nás čaká na jar natretie krovu proti škodcom. To urobiť musíme, ak ho chceme zachovať. Postupne – to nás už aj začína miestami trápiť - údržba strešnej krytiny, potom prídu výsledky statického posúdenia a ukáže sa, čo bude potrebné spevniť a ako. Potom môže prísť k vnútornému maľovaniu. Keby boli finančné možnosti a chuť a keby sme chceli veci najlepšie dotiahnuť, tak by sa mali doriešiť okná proti úniku tepla, malo by sa rozmýšľať nad kúrením. Keby sa začalo robiť s tým, časom by sa asi pridala myšlienka aj na dlažbu. A samozrejme - čo neraz pripomínate – vybudovať pri kostole sociálne zariadenie. A v absolútne ideálnom prípade by sa mal opraviť aj zvonka. Teda roboty ako na kostole. Moja filozofia v týchto veciach je, nerobiť veci, ktoré budú iba na efekt, ale pritom krátkodobé, radšej dôkladne robiť veci a pripravovať cestu pre ďalšie. Čas ukáže, čo zvládneme.

Fara tiež nie je dokončená ani zďaleka. Najdôležitejšia bude postupne oprava strechy – je tu potrebné opraviť krov a aj (dokončenie na 2. strane)

Apoštolát modlitby na mesiac december:

- **Všeobecný:** Aby sa kresťania oslobodili od takých kultúrnych väzieb, ktoré im prekážajú uznávať dôstojnosť a práva iných.
- **Misijný:** Aby kresťanský humanizmus osvecoval evanjeliovými hodnotami kultúry Ázie.
- **Úmysel KBS:** Aby sme pohnutí láskou narodeného Božieho dieťaťa horeli láskou k Bohu a blížnemu a zachovávali Božie prikázania.

Čas a jeho náplň

(dokončenie z 1. strany)

krytinu, ktorá sa rozpadáva. Keby sa nám opäť podarilo premýšľať ideálne, tak by bolo dobré odvlhčiť ďalšie časti a zvonka prakticky celú omietnuť. To všetko je však hudba budúcnosti. Môžeme urobiť len to, čo sa dá a čo sa hlási samo v podobe nejakej havárie.

V Košolnej ide stále predovšetkým o dobrú materiálovú a ľudskú prípravu. Nie je určite jednoduché postaviť kostol. Ak sa to má robiť, tak potrebujeme predovšetkým ľudí, ktorí to chcú.

Vo Zvončíne sa napriek všetkým opravám tiež postupne hlásia a budú hlásiť nové veci – v súčasnosti ide tiež o strechu a krov, ktoré – zdá sa – si už svoje odžili a budú potrebovať svoje.

Ale najpodstatnejšia práca vo farnosti by mala byť práca z ľuďmi. Nevieť ako sa tu dajú hodnotiť nejaké výsledky. Či počtom ľudí, či počtom nejakých aktivít, či počtom sv. prijímaní... Najideálnejšie by bolo, keby sa to dalo hodnotiť zlepšením kvality života, vzťahov, komunikácie, vyjadrovania svojich názorov, zveľaďovaním slobody, vlastného poznania, rastom pokoja i radosti. To sa však asi nedá nejako zmapovať. Uvedomujem si, že aktivít nemáme nejakú veľa. Sú kňazi, ktorí vedú až charizmaticky pracovať s deťmi či mládežou, čo píšu piesne, básne a muzikály, iní neprestajú pozývať zaujímavých hostí, iní organizujú modlitbové skupiny, zájazdy a púte, sú takí, ktorí vedú zrozumiteľnejšie hovoriť, takí, čo vedú nadchýnať... Nevieť sa celkom zaradiť do žiadnej z týchto skupín. Preto vás chcem znovu prosiť o to, aby ste sa aj sami zapojili – pomohli nápadmi i svojimi názormi. Zápas o duchovné hodnoty nemôže byť iba môj, ale je nás všetkých. Teraz napr. začne príprava na birmovku. Mám z toho obavu – ak

sa mi v škole priznajú deti, že sú na náboženstve z donútenia, dá sa s nimi pracovať? Bude sa dať pripraviť ich na birmovku tak, aby to nebolo len absolvovanie nejakej sviatosti, ale aby to bolo pre nich aj obohacujúce? Myslím, že bez zmeny prístupu aj v rodinách – zmeny porozumenia tomu, čo je nám samotným z kresťanstva cenné, zmeny v počúvaní detí a rozprávania s nimi – sa mne nemôže veľa podariť. Prví kresťania nechodili učiť ľudí do ulíc, presviedčať. Za nimi prichádzali ľudia, pretože mali čo ponúknuť. Išlo o slobodnú ponuku, ktorá človeka oslobodzovala, nie o tlak niečoho, čo zväzuje. Súhlasím, že ideálnejší farár by to zvládol lepšie, aj prajem týmto dedinám najideálnejšieho farára, ale zatiaľ sa asi musíme na to pozrieť spolu.

Priatelja, začína advent, čas radostnej prípravy i očakávania. Nie len Vianoc. Náš skutočný advent súvisí s našimi ľudskými očakávaniami a skutočné narodenie Boha v dnešnom svete je doprevádzané našou snahou, námahou, uživotňovanou túžbou. Ja za seba môžem len povedať, že sa chcem snažiť. A súčasne vám poďakovať za každú pomoc, ktorú ste doteraz preukázali, za každú snahu, za množstvo času, ktorí ste mnohí venovali, síl, financií a inej podpory, ale aj za každú myšlienku, ba za všetky okamihy, kedy ste sa snažili sebe, svojim rodinám, svojmu okoliu odovzdať niečo pozitívne, slobodné, pokojné... ľudské. Také niečo je aj pre mňa zdroj sily a odvahy kráčať ďalej. Takým veciam hovorím, že to je advent (a môže trvať aj celé roky), ktorý mal zmysel.

Peter Cibira
správca farnosti

Lesy pre budúcnosť

Environmentálna kampaň OSN (UNEP)

Milí farníci,

určite ste si všimli, ako nám skrásnelo okolie nášho farského kostola. Mnohí z Vás iste ani nevedia, že v Suchej nad Parnou vzniklo jedno z prvých biocentier na Slovensku a biokoridor medzi Suchou a Zvončínom. Realizátorom projektu v spolupráci s ÚKE SAV bol pán farár Mgr. P. Cibira. Biocentrum sa do dnešnej podoby dostalo zásluhou pána farára, za pomoci pracovníkov VPP a Vás farníkov, ktorí ste sa zúčastnili sobotných brigád. Biokoridor bol realizovaný Poľovným združením *Zelený háj*. Projekt bol finančne podporený vládou SR. Konečný výsledok bude vidieť až na jar, keď sa zazelená mladá tráva a prvé lístky stromov.

Pri výsadbe biocentra aktívne pomáhali aj žiaci IV. A pod vedením triednej učiteľky, v rámci celosvetového environmentálneho programu OSN (UNEP). ZŠ v Suchej nad Parnou sa týmto zapojila do projektu, ktorý bude prebiehať po tri roky v jednoročných samostatných etapách. Za úspešnú účasť môže škola získať „Zlatý Eco-certifikát“. Bližšie informácie o celej kampani budú zverejňované na vývesnej tabuli pred OÚ v Suchej nad Parnou. Celá kampaň má za cieľ usmerniť pozornosť na zhoršujúce sa životné prostredie a naučiť deti vážiť si našu planétu, ktorú sme nezdedili po prarodičoch, ale požičali si ju od našich detí.

Mgr. M. Strakošová
Koordinačtor projektu

Vianočné verše našich predkov (možno staršie ako sto rokov)

O Mikulášovi

V dolinách, keď za večera,
stíchne zvonov hlas,
z neba na zem keď pozerá
prvej hviezdy jas,
nad snežnou Tatrou sa vznáša
duch Svätého Mikuláša
v každom roku zas.
Odtiaľ chodí do dediny,
kde je Boží chrám,
do mesta i do doliny
k tichým chalupám,
Do okienka dary zloží,
Mikuláš, ten sluha Boží
dobrým deťom sám .
I pod naše príd' okénko
dávny svätec nás,
deťom našim teš srdénka,
jak najlepšie znáš .
Slovensko nám poteš celé,
časy tieto neveselé,
Svätý Mikuláš !

Štedrý večer

Oj, ty Štedrý večeri,
ty tajomný sviatku,
čože komu dobrého
nevieš na pamiatku ?

Hospodári štedrovku,
kravám po výslužke,
kohútovi cesneku,
hrachu jeho družke.

Ovocnému stromu
od večera kosti,
zlatúšky má na stene,
tomu, kto sa postí.

Vysvetlenie - ako ho rozprávala babička.

Voľakedy, keď sme mali doma lichvu, teda kravy, to večer - také oplatky sa dostali kúpiť, dze bola zelená parútká a prvé hospodár išol do maštale, posvacil a každej téj krave dal tú oplatku. To bolo pre tú lichvu. A zlatúšky na scene, že od večera kosti - vtedy žiadne neboli, zlatúšky znamenali, že boli ľudé hladní, teda čo sa poscili. Keď sme doli dzeci, to víš, ráno sme dostali frištuk, na obed zas len volačo málo a ledvá sme čakali večera. Čekali sme na buchty, né že ščúl oplaték, ryby a šecker, šak víš. To bolo tedy tak.

O VALACHOCH

Pochválen Pán Ježiš Kristus, milý Matej!
Až naveky, kam pospícháš, bratku Ondrej?
Ja do Betléma bežím,
čo sa stalo, to nevím,
naši chlapi ovce pásli
blízko Betlehema.
Veľká jasnosť o pol noci
jako den bola.
Anjelský hlas slyšali,
do Betléma bežali,
že sa Kristus Pán narodil,
pravdu mluvili.

PASTUŠKOVIA

Pod kostolom chvojka,
pod ňú sedia pastuškovia,
jedzá kašu z hrnka.
Andél k ním prilecél,
tak im on povedzel,
že sa Kristus Pán narodzil,
aby každý vedzel.

Podľa rozprávania jednej suchovskej babičky, ktorá nechce byť menovaná, spracovala Milada Krajáčová.

Alexander Kapp

Je nesporne jedna z najzaujímavejších osobností trnavskej hudobnej histórie ako hudobný pedagóg, skladateľ, zbormajster a organista.

Narodil sa 16. mája 1820 v Suchej nad Parnou. Po ukončení základnej školy v rodnej obci študoval na gymnáziu v Trnave a hudobné vzdelanie získal pravdepodobne v Pešti.

V rokoch 1861-1876 pôsobil ako profesor na rímskokatolíckom mužskom učiteľskom ústave v trnave ako učiteľ organovej hry a súčasne vyučoval na trnavskom arcibiskupskom gymnáziu. Od roku 1848 bol regenschori v Dóme sv. Mikuláša v Trnave. Do dejín slovenskej hudby sa nezabudnuteľne zapísal ako autor viacerých skladieb,

omše a klavírných prelúdií. Je tiež autorom opery Synovia Jakubovi podľa libreta profesora Jána Scharnbecka, ktorá mala premiéru dňa 29. júna 1867 v Trnave.

Umelecký duch Alexandra Kappa so zmyslom pre experimenty sa plne prejavil pri uvádzaní mnohých diel svetových autorov. Roku 1859 založil, viedol a dirigoval mužský spevácky chrámový zbor v Trnave.

Zomrel náhle 24. novembra 1876 v Trnave vo veku 57 rokov a bol pochovaný údajne na Starom cintoríne v Trnave.

Spracované pri príležitosti 125. výročia úmrtia.

Ak neviete, ako priat' k Vianociam, tak skúste toto:

Na adventnóm venci horeli štyri svíce. V mísnosci bolo úplné cicho. Bolo to také ciché cicho, že bolo počut o čem si tý štyri svíce vyprávali.

Prvá vzdychla a povedala: „Já sa volám POKOJ. Moje svetlo svící, ale ľudé nemajú žádný pokoj, naopak, bojujú medzi sebou. Nescú mír.“ Jéj svetlo sa zmenšovalo, až zhaslo úplne.

Druhá svíca zaplápolala a povedala: „Já sa volám VÍRA, ale som úplne zbytečná. Ludé nescú o Bohovi ništ vedzet, nemá teda zmysel, aby som svícila dál.“ Mísnosců prelecel prévan a druhá svíca zhasla.

Pocichu a smutno sa prihlásila o slovo trecá svíca: „Já sa volám LÁSKA. Už nemám žádnú silu horet dál. Ludé ma strkajú nabok. Vidzá len sami seba, ale druhých, kerých by mali miluvat, né.“ A táto svíca též zaplápolala naposledy.

Naráz vešlo do izby dzíta. Kuklo na svíce, začudovalo sa a povedalo: „Jak to že nesvícite? - a slzičky mu zasvícili v očách.“

Vtedy prehovorila štvrtá svíca: „Ništ sa neboj, dokál horím JÁ, môžeme zapálit aj ostatné svíce. Já sa volám NÁDEJ.“

A dzíta znovu zapálilo s pomocú tejto ostatné zhasnuté svíce.

Požehnané svátky Vánočné a do Nového roku 2002
hodne

Pokoja, lásky, víry a nádeje
Vám želá redakčná rada Duchovných ozvien.

Čo sú to Vianoce?

Dnešná moderná doba, v ktorej žijeme, je príliš ťažká, plná strachu, náhlenia a nenávisť. Ľudí viac zaujíma kariéra a bankové konto ako priateľstvo, láska a úprimnosť. Raz v roku sa však prejaví aj tento cit, ktorí má v sebe každý človek, ale žiaľ veľa ľudí ho má ukrytý v hĺbke duše. Na tieto preukázania citov, zdá sa, sú u mnohých ľudí už len Vianoce. Vtedy sa každý postaví a zrazu dokáže rozdávať lásku. Čo sú to vlastne Vianoce? I mnohé deti chápu Vianoce len ako čas darčiekov. Iste, aj to patrí k Vianociam. Ale prečo? Pretože naším darom, darom všetkých ľudí, je narodenie Ježiška a na znak toho sa ľudia obdarúvajú. Lenže n

modernom svete zabúdajú na skutočný dar a tým je práve Ježiš. Skúsme si lásku a priateľstvo, ktoré nás sprevádzajú počas Vianočných sviatkov zachovať nielen cez sviatky, ale čo najdlhšie a pokiaľ možno, navždy. Pokúsme sa urobiť svet lepším!

Snehuliak

Milada Krajáčová

Jedného dňa zrazu stál,
na kopci a celkom sám,
na krku mal biely šál,
guľatý a bieli pán.

Na hlave má hrniec starý,
zdobí ho i úsmev v tvári,
i nožtek z tej mrkvy sladkej,
oči z uhlia v tvári chladnej.

Slniečko sa cez mraky drie,
veď je zima, zubaté je.
Hapčííí - snehuliáčik kýchnu,
keď ho štekli slnko zimné.

Snehuliak si pretrie oči
z tmavých čiernych uhlíkov,

keď okolo neho skočí
pár šantivých chrústikov.

Deti šantia celý deň,
až ho z toho hlávke bolí.
Ticho vo dne? To je sen!
Kde je ten kľud nočných polí?

Keď sa deti vrátia domov,
keď sa večer slnko schová,
vtedy počuť hlasy zvonov,
snehuliáčik spí a sníva.

To vždy večer po zotmení,
krajina má čaro snení,
v diaľke počuť zvonov hlas,
v tichu snehobielych krás!

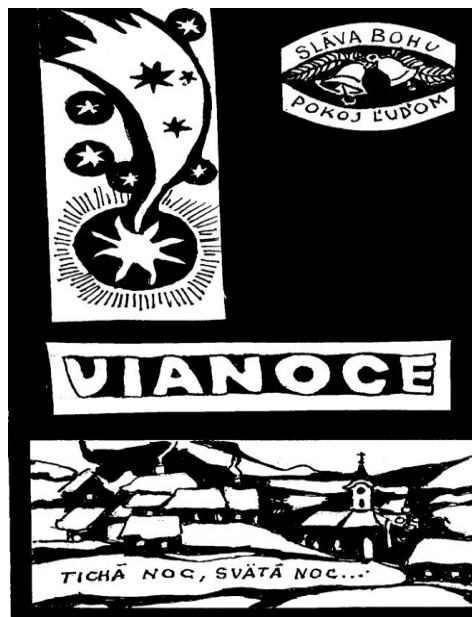
Narodenie Pána

Hľa, jasná hviezda žiari
v Betleheme nad maštal'kou,
to Pán Boh nás dnes obdaril
nekonečnou láskou veľkou.

Teraz tíško, počúvajte,
zvony radosťou hlaholia,
šťastnú novinu hlásajte
cez mestá i cez polia.

Pozrite ľudia, Spasiteľ je tu,
malý Ježiško, chrániť ho treba,
oslobodí nás od hriechu,
je to najväčší dar z neba.

Pastieri k maštal'ke náhlili,
od anjela znamenie dostali,
tešia sa s Jozefom i Máriou
najväčšiemu daru darov.

Tu na slame spinká sladko
malé krásne Jezuliatko.
Vôl i osol celkom ticho
hrejú ho tam svojim dychom.

Traja Králi prišli k nemu,
pokloniť sa maličkému,
priniesli mu dary za to,
myrhu, kadidlo a zlato.

Usmieva sa neviniatko,
veď pozná svet iba krátko.
Život lásku naplní
všetkým ľuďom na Zemi.

Hviezdy na oblohe svietia,
hľad'te, koľko lásky tu,
toto malé krásne dieťa
dáva zmysel životu!

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na december

Sv. omše v týždni

Suchá – pondelok - piatok 18.00;
 Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

- 1. decembra – 1. sobota v mesiaci**
 Suchá 7.30
- 2. decembra – 1. adventná nedeľa**
 Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00
- 7. decembra – 1. piatok v mesiaci**
 Zvončín 7.30
- 8. decembra – Nepoškvrnené počatie Panny Márie**
 Suchá 18.00 v piatok večer s platnosťou na sviatok
 Košolná 7.30 Zvončín 9.00 Suchá 10.30
- 9. decembra – 2. adventná nedeľa**
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00
- 16. decembra – 3. adventná nedeľa**
 Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00
- 23. decembra – 4. adventná nedeľa**
 Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00
- 24. decembra – Štedrý deň**
 Suchá 7.30 cca o 17.00 hod. štedrovečerná večera
- 25. decembra – slávnosť Narodenia Pána, Vianoce**
 Suchá 0.00 polnočná sv. omša
 Košolná 7.30 Zvončín 9.00 Suchá 10.30
 Jasličková pobožnosť 15.00
- 26. decembra – sv. Štefan, diakon, prvý mučeník**
 Zvončín 7.30 Košolná 9.00 Suchá 10.30
- 30. decembra – Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa**
 Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00
- 31. decembra – Silvester, koniec kalendárneho roka**
 Suchá 16.00 ďakovná omša
 Suchá 23.45 Novoročné požehnanie

November v našej farnosti

Pokrstení:

* 19.10.2001 Samuel Januš, Suchá

Zosnulí:

+ 10.11. Mária Minaričová, Košolná, 72.r.

Sviatosť manželstva uzavreli:

Radovan Slezák a Zuzana Viskupičová

Farský mesačník ^{DUCHOVNÉ} OZVENY

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca.
 Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.
 Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
 S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

DECEMBER 2001

Adventné a vianočné obdobie

So	1	Edmund Kampián, mučeník
Ne	2	1. adventná nedeľa
Po	3	František Xaverský, kňaz
Ut	4	Ján Damascénsky, kňaz, učiteľ Cirkvi
St	5	Sabas, opát
Št	6	Mikuláš, biskup
Pi	7	Ambróz, biskup, učiteľ Cirkvi
So	8	Nepoškvrnené počatie Panny Márie
Ne	9	2. adventná nedeľa
Po	10	Melchiades, mučeník
Ut	11	Damaz I., pápež
St	12	Jana Františka de Chantal, rehoľníčka (Kántry)
Št	13	Lucia, panna, mučeníčka
Pi	14	Ján z Kríža, kňaz, učiteľ Cirkvi (Kántry)
So	15	Valerián (Kántry)
Ne	16	3. adventná nedeľa
Po	17	Lazár
Ut	18	Gracián, biskup
St	19	Urban V., pápež
Št	20	Zefyrín, pápež
Pi	21	Peter Kanízus, kňaz, učiteľ Cirkvi
So	22	Flávius
Ne	23	4. adventná nedeľa
Po	24	Adam a Eva, Štedrý deň
Ut	25	Narodenie Pána
St	26	Štefan, prvý mučeník
Št	27	Ján, apoštol, evanjelista
Pi	28	Neviniatka, mučeníci
So	29	Tomáš Becket, biskup, mučeník
Ne	30	Svätá rodina
Po	31	Silvester I., pápež

Výročia, významné cirkevné akcie

2.12.
zbierka na charitu

25.12.
Vianoce

31.12
Silvester, koniec kalendárneho roku